

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714204117
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2714204117.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, v mene ktorej koná JUDr. Andrea Cviková, advokátka a konateľka, proti žalovanému: H. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo Z., B. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, v mene ktorej koná Mgr. Peter Kubovič, advokát a konateľ, o zaplatenie 1.413,73 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 7C/8/2014-58 zo dňa 16. októbra 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e .**

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania vo výške 52,47 eura do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 1.413,73 eura s úrokom z omeškania 9 % ročne z sumy 1.413,73 eura od 15.06.2009 do zaplatenia z dôvodu nesplatenia úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere a trov konania. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia v sume 95,30 eura. Rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil zistením, že žalobca ako podnikateľ uzatvoril dňa 04.05.2006 so žalovaným ako spotrebiteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 1.992,03 eura pri dohodnutej mesačnej splátke 110,67 eura, v počte 36 splátok. Súd prvého stupňa ex offo skúmal možné premlčanie uplatneného nároku, pričom námietku premlčania vzniesol aj žalovaný. Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa preukázané, že úver bol zosplatený ku dňu 14.06.2009, dňa 15.06.2009 vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť zvyšok úveru. Vychádzal z občianskoprávnej všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty počítanej od prvého dňa nasledujúceho po zosplatení úveru, t.j. od 15.06.2009. Žaloba bola doručená súdu dňa 01.07.2014, t.j. viac ako dva roky po uplynutí premlčacej doby. Na základe týchto skutočností dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť z dôvodu premlčania. Právne svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil ustanoveniami § 261 ods. 3, § 269 ods. 2, § 273 ods. 1, § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka, § 5b zák. č. 250/2007 Z. Z. o ochrane spotrebiteľa, § 23a ods. 1, 2, § 6 ods. 3 písm. a), b) zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, § 1 ods. 1, § 3 ods. 1, 2 a § 4 ods. 1, 2 písm. a) až i), zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 8 s poukazom na § 93 ods. 2, 4 Občianskeho súdneho

poriadku (v ďalšom texte „O.s.p.“). Úspešný žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, preto mu súd prvého stupňa žiadnu nepriznal. Náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia si uplatnil vedľajší účastník. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú účelne a hospodárne len v časti. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vyčíslil odmenu za jeden úkon 71,37 eura počítajúc ju z tarifnej hodnoty 1.413,73 eura. Priznaná odmena 95,30 eura pozostáva z: 1. odmeny za jeden úkon právnej služby 71,37 eura (za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom); 2. režírný paušál 8,04 eura; 3. 20 % DPH. Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (vyjadrenie sa k žalobe) súd prvého stupňa uviedol, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú obdobné prípady (t.j. Profi credit Slovakia, s.r.o. proti fyzickej osobe ako spotrebiteľovi, plnenie titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere) už po dobu dvoch rokov rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu žalovaného okrem tých, ktoré sú súdu známe z už zaužívanej súdnej praxe. Súd prvého stupňa bral ohľad aj na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014, podľa ktorého sa súd ako s predbežnou otázkou vyporiadava ex offa s otázkou možného premlčania uplatneného nároku. Súd prvého stupňa ustálil, že v konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu a to prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa sa včas odvolal žalobca a to v časti výroku, ktorým bol zaviazaný na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka. Odvolanie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. a poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. c), písm. d), písm. f) O.s.p.. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Žalobca poukázal na to, že napadnutý výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania (ktorý je rozhodujúci pre aplikáciu § 142 ods. 1 O.s.p.) vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah (z právneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob usporiadania vzťahov medzi žalobcom alebo žalovaným a vedľajším účastníkom), a teda z rozhodnutia o veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok, ani nie je a nebol povinným na plnenie spoločne so žalovaným. Nie je preto možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v tomto konaní nemal. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je v tomto prípade aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. K neúčelnosti nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka žalobca poukázal na rozhodnutia iných súdov. Žalobca zhrnul, že vedľajší účastník nie je personálne a odborne vybavený na zastupovanie a bránenie práv v spotrebiteľských konaniach, vedľajší účastník ako občianske združenie zamerané na ochranu práv spotrebiteľov žiadne vyjadrenie neposkytol a teda žiadny prínos k výsledku konania priamo ani nemá, paušalizované písomné podanie podal právny zástupca vedľajšieho účastníka, v prejednávanej veci nemožno považovať náhradu trov právneho zastúpenia za účelne vynaložené aj s poukazom na judikatúru ohľadom náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka.

Vedľajší účastník na strane žalovaného odvolací návrh nepodal, vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na skutočnosť, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Jeho činnosť spočíva, okrem iného, v ochrane kolektívnych práv spotrebiteľov, ktorá sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či v vstupe do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p.. Prejednávaná právna vec je pritom typickým spotrebiteľským sporom. Stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia je účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, je nie iba absurdný, ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ. Absurdnosť takéhoto stanoviska zvyrazňuje skutočnosť, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, je však v konaniach zastúpený advokátom (advokátskou kanceláriou), na základe čoho si v konaniach uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia a súdy mu právo na náhradu trov priznávajú. Pritom vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi je takýto postup namietaný. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahŕňajúceho, okrem iného, aj tzv. „princíp rovnosti zbraní“. K názoru ohľadom šablónovitého podania vedľajší účastník uviedol, že už na prvý pohľad je zrejmé, že jeho vyjadrenia zohľadňuje konkrétne prípadu. Žaloby

žalobcu však nie sú ničím len formulárom, do ktorého sú vpísané stručné údaje, nakoľko žalobca žaluje nároky z rovnakých zmlúv. Spotrebiteľskému združeniu je pritom vyčítané, že jeho konkretizované a argumentačne neporovnateľne bohatšie podania než žaloby žalobcu sú šablónovité. Takýto názor je absolútne neudržateľný, nepodložený, neodôvodnený a v konečnom dôsledku na základe vyššie uvedeného absurdný. Vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, proti rozhodnutiu, proti ktorému bol tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 a 2 O.s.p., posúdil v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka je vecne správne. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z.).

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V preskúmvanej veci je nesporné, že predmetom konania bol nárok žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.08.2014 oznámilo Spotrebiteľské združenie OSA vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, a to podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., sa ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi (žalobcovi) alebo odporcovi (žalovanom) zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi (žalobcovi) alebo odporcovi (žalovanom) zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie, zavedené do Občianskeho súdneho poriadku s účinnosťou od 15. 10. 2008, dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení, považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Takýmto združením je v zmysle jeho stanov i Spotrebiteľské združenie OSA, registrované Ministerstvom vnútra SR v registri občianskych združení, s oblasťou činnosti: spotrebiteľské.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ustanovenia § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu má spotrebiteľské združenie OSA oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v citovanom ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a teda má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Nemožno preto súhlasiť s argumentáciou

žalobcu, že nie je možné aplikovať zásadu úspechu v konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v tomto konaní nemal. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že rozhodujúcim je úspech účastníka v konaní, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Ak teda vzniklo právo na náhradu trov konania účastníkovi - v tomto prípade úspešnému žalovanému, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník si toto právo uplatnil, trovy konania si vyčíslil a súd prvého stupňa mu ich (i keď nie v celom rozsahu) priznal. K námietke neúčelnosti a nadbytočnosti trov konania vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza, že už súd prvého stupňa vyhodnotil vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania tak, že náhradu týchto trov priznal len za jeden úkon - prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom. Tento úkon považoval vzhľadom na bohatú rozhodovaciu činnosť súdov v obdobných prípadoch (t.j. Profi credit Slovakia, s.r.o. proti fyzickej osobe ako spotrebiteľovi, plnenie titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere), množstvo právoplatných a zverejnených rozhodnutí na stránke Ministerstva spravodlivosti SR a s prihliadnutím na úradnú povinnosť súdu podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, za postačujúci. Súd prvého stupňa argumentoval aj tým, že vedľajší účastník vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu žalovaného okrem tých, ktoré sú súdu známe z už zaužívanej súdnej praxe. Odvolací súd pritom konštatuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, pričom ustanovenie § 24 O.s.p. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Aj Najvyšší súd SR vo svojom uznesení sp. zn. 7 Cdo 93/2012, zo dňa 19. júla 2012 uviedol, že názor, podľa ktorého nie je možné považovať za účelne vynaložené trovy konania pozostávajúce z odmeny advokáta v prípade, ak právnická osoba, ktorá udelila plnú moc na zastupovanie v konaní advokátovi, zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním, alebo má aj vlastný právny útvar, by v konečnom dôsledku znamenala, že účastník konania, ktorý zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo sám má právnické vzdelanie, musí znášať aj trovy právneho zastúpenia sám. Takýto výklad je v rozpore nielen s ustanovením § 25 ods. 1 O.s.p., ale aj v rozpore s ústavným princípom rovnosti účastníkov občianskeho súdneho konania.

Preskúmaním obsahu spisu v predmetnej veci odvolací súd zistil, že vedľajší účastník splnomocnil advokátsku kanceláriu HKP Legal, s.r.o. na zastupovanie v konaní plnomocenstvom zo dňa 24.09.2014, ktoré advokátska kancelária prostredníctvom svojho konateľa prijala. Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa s vecou oboznámil a vo veci doručil súdu vyjadrenie k žalobe. Súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol, v dôsledku čoho žalovanému ako úspešnému účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania. Správne teda postupoval súd prvého stupňa, keď v súlade s ustanoveniami § 142 ods. 1 a 149 ods. 1 O.s.p. vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania, a to za jeden úkon právnej služby. Súd prvého stupňa priznal náhradu trov konania vedľajšieho účastníka v správnej výške.

Z tohto dôvodu odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vyjadrenie k odvolaniu žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka. Tým mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa ustanovenia § 14 ods. 3 písm. b) v spojení s ustanovením § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej pomoci v 1 z odmeny 71,37 eura (z tarifnej hodnoty 1.413,73 eura), teda v sume 35,69 eura + paušálna náhrada v sume 8,04 eura + 20% DPH, spolu vo výške 52,47 eura.

Náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní priznal odvolací súd v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.